

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 3T/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010216
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4616010216.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Ingrid Kišacovou, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. A. pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 07. septembra 2016 takto

rozhodol:

obžalovaný
F. A. E. D. F. H. , Z. XX. XX. XXXX V. F., K. B. O. X,
nezamestnaný, slobodný, v súčasnej dobe vo výkone trestu
odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon
trestu odňatia slobody Leopoldov,

je vinný , že :

dňa 02. 02. 2016 v presne nezistenom čase si v obci J. Z. Z. R. prisvojil 1 ks notebook zn. Lenovo g 770, uhlopriečka 17,3" čiernej farby, 500 GB, výrobné číslo S/N: CBXXXXXXXX, patriaci poškodenému Andrejovi Kubovičovi, ktorý mu dňa 01. 02. 2016 na základe ústnej dohody v obci Radošina na Z. R. XXX požičal s tým, že mu ho najneskôr dňa 02. 02. 2016 vráti, avšak ani po viacerých ústnych výzvach požičaný notebook poškodenému nevrátil, čím poškodenému T. A., Z.. XX. XX. XXXX, bytom J., Z.Ž. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 300,- eur,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistených príťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného

zákona, postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto Nad Váhom zo dňa 27.05.2016, spisová značka 2T/185/2014, právoplatným dňa 14.06.2016 a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2014, spisová značka 2T/87/2014, právoplatným dňa 02.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.03.2015, spisová značka 23To/7/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenému T. A., Z. XX. XX. XXXX V. K., K. B. J., Z. XXX/XX spôsobenú škodu v sume 300,- (tristo) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prejednal Okresný súd Topoľčany trestnú vec obžalovaného F. A. (ďalej len obžalovaný) a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchmi svedka-poškodeného T. A., Q. F. P., prečítaním listinných dôkazov. Na podklade vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný, ktorý v súčasnej dobe vykonáva iný trest, žiadal, aby bolo hlavné pojednávanie vykonané v jeho neprítomnosti. V prípravnom konaní vypovedal, že sa nepriznáva ku skutku, svoju vinu neuznáva, bližšie sa nevyjadril.

Svedok-poškodený T. A. vypovedal, že dňa 01.02.2016 bol v Radošine v byte svojho kamaráta malol. F. P., so sebou mal svoj notebook zn. E. U. XXX, ktorý kúpil v roku 2012 asi za 600,- eur. V byte sa nachádzal aj obžalovaný, ktorý ho pri odchode z bytu požiadal o zapožičanie notebooku do druhého dňa 02.02.2016 s tým, že obžalovaný mu notebook príde vrátiť ku nemu domov. Obžalovaný mu notebook nevrátil, stále sa na niečo vyhovára, buď že ho zabudol v garáži u nejakého kamaráta a podobne.

Na hlavnom pojednávaní dodal, že doposiaľ mu obžalovaný notebook nevrátil. Matka obžalovaného mu ponúkla ako kompenzáciu škody sumu 200,- eur. Uplatnil náhradu škody v sume 300,- eur.

Svedok malol. F. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa pozná s obžalovaným aj s poškodeným. Nevedel sa vyjadriť, kde sa nachádzal notebook, ktorého vlastníkom je poškodený, ani komu tento požičal.

V prípravnom konaní vypovedal, že poškodený bol u neho doma, mal so sebou svoj notebook. Obžalovaný požiadal poškodeného, aby mu notebook požičal, s čím poškodený súhlasil. Nevšimol si, na akú dobu sa dohodli. Pri odchode z bytu poškodeného s obžalovaným z bytu si nevšimol, kto z nich mal notebook v rukách. Od poškodeného sa neskôr dozvedel, že obžalovaný mu notebook nevrátil.

K rozporom vo výpovediach uviedol, že bol doma v obývačke. Poškodený s obžalovaným boli v jeho izbe na balkóne, odkiaľ počul obžalovaného žiadať poškodeného o požičanie notebooku, o čom sa tam dohadovali. Nevidel, kto z bytu odniesol notebook. Pri výsluchu pred vyšetrovateľom bol v strese, pretože bol prvýkrát na výsluchu.

Z dokladov predĺžených poškodeným vyplýva, že poškodený uzatvoril dňa 07.09.2012 so spoločnosťou C. Q. T..Q.. B. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 589,- eur, ktorý využil na nákup predmetného notebooku dňa 07.09.2012 za kúpnu cenu 575,69 eur. Poškodený splatil úver dňa 21.10.2013 a týmto nadobudol vlastnícke právo k predmetnému notebooku. Z odborného vyjadrenia spoločnosti T., Q.. Q. J..H.. Z. vyplýva, že ku dňu 02.02.2016 mal notebook zn. E. U. XXX predajnú hodnotu 300,- eur.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho ustálil súd v skutkovej vete tohto rozsudku. Tento skutok vykazuje znaky prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, spáchal ho obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty po stránke subjektívnej i po stránke objektívnej, pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Zo spáchania skutku bol obžalovaný priamo usvedčený svedeckou výpoveďou poškodeného, ktorý potvrdil, že v byte F. A.A. (F. F. F. P.) sa s obžalovaným dohadovali na požičaní notebooku a tento mu následne požičal dňa 01.02.2016 najneskôr do dňa 02.02.2016 s tým, že mu ho obžalovaný priniesie ku nemu domov, čo doposiaľ nevykonal.

Malol. svedok F. P. potvrdil, že poškodený bol vlastníkom predmetného notebooku, ktorý priniesol ku nim domov aj dňa 01.02.2016. Súčasne počul, ako sa dňa 01.02.2016 u nich v byte obžalovaný s poškodeným dohadovali na balkóne bytu o požičaní notebooku. Potvrdil, že poškodený sa ho neskôr opakovane pýtal, či vie, kde sa nachádza jeho notebook.

Zo šetrení polície vyplýva, že obžalovaný mal v čase skutku bývať u svojej priateľky F. A., ktorá je matkou malol. F. P..

Vlastnícke právo poškodeného k notebooku vyplýva z opísaných listinných dôkazov. Tiež bolo výpoveďou poškodeného preukázané, že obžalovaný sa vyhovára, že notebook u niekoho zabudol alebo že nevie kde sa nachádza a tento v zmysle ústnej dohody poškodenému nevrátil najneskôr dňa 02.02.2016 ale s požičanou - zverenou vecou naložil doposiaľ nezisteným spôsobom.

Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne vyplýva, že poškodený dňa 01.02.2016 zveril notebook, ktorý bol v čase skutku v jeho vlastníctve a ku dňu 02.02.2016 mal hodnotu 300,- eur, obžalovanému do dňa 02.02.2016 a tento mu požičaný notebook doposiaľ nevrátil, ani po viacnásobných výzvach a spôsobil poškodenému škodu vo výške 300,- eur. Obhajoba obžalovaného bola vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená.

Pokiaľ ide o zavinenie, súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Z hľadiska závažnosti posúdil súd konanie obžalovaného ako prečin menšej závažnosti, ktorý súčasne prevyšoval závažnosť nepatrnú uvedenú v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, najmä s poukazom na spôsob spáchania, okolnosti, pohnútku a mieru zavinenia obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že je slobodný, bezdetný, nezamestnaný, nemajetný. V súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 9 mesiacov pre drogovú aj inú úmyselnú trestnú činnosť. Vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený, pracuje na pracovisku so zameraním na kovovýrobu, pracovné povinnosti plní k spokojnosti nadriadených.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov od roku 2011 sa dopustil dvoch priestupkov, v roku 2011 proti občianskemu spolunažívaniu - poškodeného viackrát udrel päšťou do hlavy, za čo mu bola uložená pokuta 30,- eur a v roku 2013 porušil pravidlá cestnej premávky, za čo mu bola v správnom konaní uložená pokuta v sume 500,- eur a zákaz vedenia motorových vozidiel.

V odpise z registra trestov má evidovaných sedem odsúdení, z toho štyri Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom a tri Okresným súdom Piešťany. V jednom prípade sa v dôsledku amnestie prezidenta na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Súd prihladal na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.03.2013, sp. zn. 1T/91/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.05.2014, sp. zn. 2To/82/2013 pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest

odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 02.01.2015.

Pokiaľ ide o tresty uložené rozsudkami Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/41/2011, sp. zn. 2T/32/2012, sp. zn. 0T/8/2014, tieto boli zrušené v dôsledku uloženia súhrnného trestu, rovnako tak aj trest uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/87/2014.

Obžalovaný však nemá v odpise z registra trestov doposiaľ vykázané ďalšie odsúdenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, a to

- rozsudkom zo dňa 07.04.2015, zn. 1T/12/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.01.2016, sp. zn. 23 To/96/2015 pre 1) zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c) , písmeno d) Trestného zákona, 2) prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, 3) prečin pohrdania súdom podľa § 343 písmeno c) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 9 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný aktuálne vykonáva, predpokladané ukončenie trestu je dňa 15.10.2019,

- rozsudkom zo dňa 27.05.2016, sp. zn. 2T/185/2014 pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2014, sp. zn. 2T/87/2014, právoplatný dňa 02.12.2014, pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Predpokladaný nástup trestu je dňa 15.10.2019.

Na podklade doterajšieho spôsobu života obžalovaného súd nemohol konštatovať, že viedol riadny život, ani nezistil žiadnu inú poľahčujúcu okolnosť z taxatívne vymenovaných v § 36 Trestného zákona. Vzhľadom na horeuvedené odsúdenia a ich povahu súd pri ukladaní trestu prihliadal na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona - bol už za iný trestný čin odsúdený a podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov.

Keďže obžalovaný spáchal posudzovaný skutok dňa 02.02.2016, t.j. skôr ako bol dňa 27.05.2016 vyhlásený rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/185/2014, súd mu ukladal podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona.

Súd bral tiež do úvahy, že uvedeným rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne za prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného a súčasne ním bol zrušený rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2014, spisová značka 2T/87/2014, právoplatný dňa 02.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.03.2015, spisová značka 23To/7/2015, pre pokračovací prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona uložený mu vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 40 mesiacov.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd zistil, že v danom prípade prichádza do úvahy uloženie trestu podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona v sadzbe až 2 roky, pretože aj pri ostatných zbíhajúcich sa trestných činoch, za ktoré súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody - podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona je rovnaká trestná sadzba.

Keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností, súd upravil trestnú sadzbu postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a ukladal trest v sadzbe 8 mesiacov až 2 roky. Súd nemohol uložiť obžalovanému trest miernejší, než mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27.05.2016, sp. zn. 2T/185/2014 vo výmere 10 mesiacov, preto mu uložil v konečnom dôsledku trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne.

Na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 40 mesiacov, pretože obžalovanému ukladal trest aj za pokračovací prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a tento trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2014, spisová značka 2T/87/2014, právoplatným dňa 02.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.03.2015, spisová značka 23To/7/2015.

Následne bol výrok o tomto treste zrušený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27.05.2016, sp. zn. 2T/185/2014, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, teda prísnejší ako trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne, avšak nebol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Týmto postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom došlo k porušeniu zásady vyjadrenej ustanovením § 42 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorej súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, pretože trest odňatia slobody uložený ako samostatný trest, hoci aj v prísnejšej výmere, je nutné považovať za trest miernejší než dva druhy trestov uložené skorším rozsudkom.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálne i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

S uložením súhrnného trestu súd zároveň zrušil postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto Nad Váhom zo dňa 27.05.2016, spisová značka 2T/185/2014, právoplatným dňa 14.06.2016 a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2014, spisová značka 2T/87/2014, právoplatným dňa 02.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.03.2015, spisová značka 23To/7/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Novouložený súhrnný trest sa teda týka celého súboru zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného a bolo nevyhnutné následne zrušiť všetky výroky o trestoch obsiahnuté vo všetkých skorších rozsudkoch, ktoré sa vzťahujú k tomuto súboru zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

Napokon súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému T. A., Z. XX. XX. XXXX V. K., trvale bytom J., Z. XXX/XX spôsobenú škodu v sume 300,- (tristo) eur, keďže obžalovaného uznal za vinného, výška škody je súčasťou popisu skutku a nárok na náhradu škody poškodený uplatnil riadne a včas.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje odvolací súd. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.